

Отже, пускові витрати накопичуються за дебетом рахунка 39 та списуються в дебет рахунка 23, за умови виготовлення одного виду продукції, або в дебет рахунка 91, якщо пускові витрати стосуються декількох видів продукції. З рахунка 91 пускові витрати списують на рахунки 23 «Виробництво» та 901 «Собівартість реалізованої готової продукції» і розподіляють відповідно до обраної бази розподілу.

Список використаних джерел

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Затверджено наказом МФУ від 30 листопада 1999 р. № 291.
2. Положення (стандарты) бухгалтерського обліку 2 «Баланс»: Затверджено наказом МФУ від 31 березня 1999 р. № 87.
3. *Корон О.* Облік витрат на дослідження та розробки// Школа бухгалтера. — 2005. — № 23. — <http://www.dtk.com.ua>

Т. М. Безродна, аспірант
Тернопільський національний економічний університет

УЗГОДЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ОБЛІКУ І АНАЛІЗУ У МЕЖАХ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СПИРТОВИМ ВИРОБНИЦТВОМ

Одним із дієвих заходом підвищення ефективності управління спиртовим виробництвом є належне інформаційне забезпечення стосовно його фінансово-господарської діяльності. Ефективність інформаційного забезпечення передбачає підготовку певної кількості якісної економічної інформації для різних рівнів управління підприємством.

Основу інформаційного забезпечення внутрішніх потреб у інформації становить система обліку. Існує думка, що облік повинен пристосовуватись до звітності, адже саме звітність здатна забезпечувати інформацію про розвиток виробництва.

На підтвердження цього можна сказати, що «адекватність облікового забезпечення звітності потребує синхронізації відображення показників у звітних формах та їх формування в облікових реєстрах», адже гармонізація вхідної і вихідної інформації на вході і на виході системи сприяє ефективності її функціонування [1, с. 11].

Об'єктивні умови функціонування системи економічної інформації відображаються на обсязі інформації і числі показників таким чином, що мінімальне число показників знаходиться у системі планування, а максимальне — у системі аналізу. Система обліку, являючись проміжним етапом між плануванням та аналізом, є основою всієї інформаційної системи і створює необхідні дані для аналізу і планування. Тобто, функція обліку — це спостереження, збір, вимірювання, реєстрація, опрацювання, узагальнення та передача інформації про факти господарської діяльності економічного об'єкта, які стосуються виконання управлінського рішення. Функція аналізу — розкладання інформації, отриманої на стадії обліку, на компоненти, вивчення, дослідження й оцінка цих компонентів для прийняття наступних управлінських рішень. Планування, за словами В. Г. Швеця, використовує облікову інформацію для складання планів і контролю їх виконання, таким чином, між обліком і планування мають місце прямі та зворотні зв'язки [2, с. 18]. Співвідношення обсягів інформації в різних підсистемах (планування, обліку і аналізу) В. Ф. Палій представляв у вигляді усіченої піраміди, в основі якої підсистема аналізу, а на вершині — планування. Відповідно у центрі — облік.

Виділення бухгалтерського обліку в окрему підсистему може проходити двома шляхами. Перший шлях полягає в тому, що сама підсистема бухгалтерського обліку не повинна включати елементи інших підсистем. Другий шлях формування підсистеми передбачає поряд із завданнями бухгалтерського обліку і вирішення завдань економічного аналізу. Існують певні протиріччя у поглядах на включення завдань економічного аналізу в підсистему бухгалтерського обліку, що пояснюється складністю і полемічністю питання про те, кому займатися аналізом: працівникам бухгалтерії чи планового відділу. На думку А. М. Кузьмінського «аналізом господарської діяльності в основному займається відділ бухгалтерського обліку та інші відділи апарату управління» [3, с. 17]. Проте, варто відмітити, що незалежно від того, хто буде займатися такою роботою, функція аналізу як управлінська категорія від цього не перестає бути такою.

Взаємозв'язок бухгалтерського обліку, аналізу та системи управління цілком вірно розглядається: «зв'язок бухгалтерського обліку та управлінської діяльності не прямолінійний, а діалектичний через трансформацію облікових даних у звітні показники і їх аналітичне осмислення працівниками апарату управління як на мікро-, так і на макрорівні» [1, с. 26].

Таким чином, під обліково-аналітичним забезпеченням системи управління підприємством слід розуміти забезпечення достатньою кількістю якісної інформації стосовно господарської діяльності підприємства, яке здійснюється методами бухгалтерського обліку та економічного аналізу. Таким чином, поняття обліково-аналітичного забезпечення постає у двох значеннях: 1) діяльність, пов'язана зі збором, реєстрацією, узагальненням, збереженням, передачею та аналітичним опрацюванням інформації; 2) забезпечення системи управління відповідною кількістю необхідної якісної інформації.

Отже, комплексом завдань для реалізації ефективного обліково-аналітичного забезпечення управління діяльністю підприємств спиртової промисловості є: 1) забезпечення якості інформації бухгалтерського обліку і економічного аналізу на основі відповідності визначеним критеріям якості; 2) забезпечення якості циклу бухгалтерського обліку та економічного аналізу й можливості оцінки цієї якості; 3) забезпечення необхідною кількістю інформації системи управління підприємством за допомогою внутрішньої звітності та економічного моніторингу.

Список використаних джерел

1. *Хомин П. Я.* Облікове забезпечення звітності сільськогосподарських підприємств (методологія і методика) / — Тернопіль : Економічна думка, 2001. — 453 с.
2. *Швець В. Г.* Теорія бухгалтерського обліку: підручник / — К.: Знання, 2004. — 447 с.
3. *Кузьминский А. Н.* Учетная и аналитическая информация в объединении. — К. : Вища школа, 1979. — 96 с.

Л. А. Беляєва, канд. екон. наук, доцент
Харківський національний університет
внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК

З метою попередження негативних явищ в економічній сфері, підприємства АПК в останні роки стали створювати служби внутрішнього контролю або внутрішнього аудиту, але організаційні питання проведення внутрішніх перевірок такими службами у достатньому обсязі не відпрацьовані.